ఏడు హత్యలు

వాసవదత్త

ప్రొఫెసర్ వామ్ డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ ని వెనక్కి జరిపి, చేతుల్ని డెట్టాల్ తో శుభ్రంగా కడిగి తుడుచుకున్నారు.

ఇన్ స్పెక్టర్ రంజిత్ కుడికంటిని తడుముకుని లేచి నిలబడ్డాడు.

“అయితే కంటి కేమీ జరగలేదన్నమాట” అన్నాడు రంజిత్.

“అబ్బే, ఏదో నలుసుపడి ఉంటుంది. నాలుగు వందల మైళ్ళు ఎండలో మోటార్ సైకిల్ పైన ప్రయాణం వలన కలిగిన ఫలితం అది. ఈసారినుండి గాగుల్స్ ఉపయోగించు”

అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

రంజిత్ మెడ్రాస్‌కి పోలీస్ కాన్ఫరెన్స్‌కి అటెండ్ అయ్యేడు. ఆ వారం రోజుల్లో నగరంలో అనేక విచిత్ర సంఘటనల్ని వామ్ ఎదుర్కొనవలసి వచ్చింది.

వారంరోజులపాటు కల్లోల పరచిన కేసు ఆ ముందరి రోజు రాత్రి అకస్మాత్తుగా ముగిసింది.

డ్రెస్సింగ్ టేబుల్‌కున్న సొరుగుల్ని తెరిచి కొన్ని పరిక రాల్ని పైకి తీసేరు వామ్.

మొట్టమొదటి పరికరం నూతిలోనుండి బకెట్లని పైకిలాగే గాలం. దాని చివరలు బాణం మొనల్లా పదునుగా ఉండి తళతళలాడుతున్నాయి. అది మామూలు గేలం మాదిరికాక చాలా బరువుగా, దృఢంగా పెద్దసైజులో ఉంది. దానికింకా అక్కడక్కడ రక్తపు మరకలు అంటుకుని ఉన్నాయి.

రెండవ పరికరం పదునయిన శూలం మొన. దాని చివరన ఉండవలసిన కడ్డీ భాగం మొదలంటూ కోసివేయబడింది. దానికికూడా జేగురురంగులో ఎండిన రక్తపు మరకలున్నాయి.

మూడవది ప్లాస్టిక్ సంచి. దాని మూతివద్ద గుండ్రని కన్నం ఉండి, చుట్టూరా బిగించేందుకు వీలుగా స్టీల్ వైర్ ఉంది.

నాలుగవ పరికరం ఇనుపగోళ్ళ సెట్టు. పాతకాలం మల్ల యోధులు వేళ్ళకి ఆ గోళ్ళని తొడుగుకుని జంతువులతో ముష్టాముష్టి పోరాడి వధించేవారు.

అయిదవది ఒక బూట్లజత. మందమయిన ఎనుముచర్మంతో కుట్టిన పెద్దబూట్లు, వాటి అడుగున ఫుట్‌బాల్ ఆటగాళ్లు ఉపయోగించే ముళ్లు ముళ్లుగా ఉండే ఉక్కునాడాలు వున్నాయి. ఉక్కునాడాలకి సన్నని చర్మపు తునకలు అతుక్కుని ఉన్నాయి.

"క్రిందటి వారం జరిగిన హత్యలలోని కీలక పాత్రల్ని ఈ పనిముట్లు నిర్వహించేయి" అన్నారు వామ్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్ కుర్చీని ముందుకు లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

2

అది ఏడు రోడ్ల జంక్షన్.

అమ్మలపాదినుండి వెలువడ్డ బాణాల్లా ఏడు రోడ్లూ నలు దిక్కులా సాగుతాయి.

జంక్షన్ నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఒకే ఒక వ్యక్తి జంక్షన్ వద్ద ఎలక్ట్రిక్ స్తంభం దిగువ నిలబడి వున్నాడు. అతని నోటిలోని చుట్ట గుప్ గుప్పున పొగల్ని కక్కుతోంది. పొడుగాటి షేర్వాని, తెల్లని గ్లాస్కో పంచె, కళ్లకి రిమ్‌లెస్ అద్దాలు, చేతిలో సన్నని వాకింగ్ స్టిక్ వున్నాయి. మనిషి ఆరడుగుల పొడవుండి, భారీగా వున్నాడు. మనిషి నడి ప్రాయం దాటని కారణంచేత, చేతిలోని వాకింగ్ స్టిక్ అలంకార ప్రాయంగా వుండిపోయింది.

జంక్షన్‌లో మేరుపర్వతంలా వున్న ఏడంతస్తుల భవనం కార్పొరేషన్ లైట్లకాంతిలో కళకళలాడుతోంది. అతను దానికి యజమాని. కె. పి. రామ్ డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్స్ నగరంలో చాలా ప్రసిద్ధి చెందింది. భవనం అడుగుభాగాన్న ఏయిర్ కండిషన్డ్ ఆఫీసులో అతనుంటాడు, పైన అంతస్తుల్ని రకరకాల డిపార్ట్‌మెంట్స్‌గా విభజించి, సూపర్ బజార్ లాంటి డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్స్‌ని నడిపిస్తున్నాడు. కస్టమర్స్‌ని పైకి తీసుకుని వెళ్ళేందుకు లిఫ్ట్ సౌకర్యం వుంది.

ఆరోజు శనివారం అవటంచేత ఎనిమిది గంటలకే మూసివేసి ఉద్యోగులందర్ని ఇళ్లకి పంపివేసేడు.

కె. పి. రామ్ పేరు వింటే గొప్ప గొప్ప వ్యాపారులు, పోలీసు అధికారులు, ఉన్నత పదవుల్లో వున్న ఆఫీసర్లు గౌరవంతో లేచి నిలబడతారు.

అతను చాలా మర్యాదస్తుడని, చాలా ధనవంతుడని అంతటా మార్మోగింది. అతిసామాన్యుడు అతడ్ని కలిసినా కె. పి. రామ్ మర్యాదతో ఆహ్వానిస్తాడు. అతని ఖ్యాతి సుగంధంలా వెల్లి విరియడానికి ఆ ఒక్క సుగుణం చాలు.

అతను సిగార్ ఆఖరి దమ్ములాగి పారవేసేడు. గుప్పున వదలిన పొగ కరిగేలోపున అతని ప్రక్కన దీర్ఘకాయుడొకడు ప్రత్యక్షమయ్యేడు.

నీలం సూట్, ఈవెనింగ్ కాప్ ధరించే డతడు.

"గుడ్ ఈవెనింగ్. మీ కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను" అన్నాడు కె. పి. రామ్ అతనితో కరచాలనంచేసి.

నీలంసూట్ అతన్ని అనుసరించేడు.

ఇద్దరూ జంక్షన్ విడచి, మొదటి రోడ్ లో నడవసాగేరు. పది నిముషాలు మౌనంగా నడిచేరు.

పేవ్ మెంట్ లపైన బిచ్చగాళ్ళు చేసే గుఱకలు చప్పుడు మినహాయిస్తే వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా వుంది. తొమ్మిది గంటలు దాటిన తర్వాత జనసంచారం లేకపోవడంచేత రోడ్డంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఎదురుగా ఒకటి అర టాక్సీ జూమ్ అంటూ వారిని అధిగమించి పోతోంది.

"గత ఆరు రోజులుగా జరుగుతున్న ఆందోళనల్ని ప్రతి పౌరుడిలాగే ఉత్సాహంగా తిలకించేను. కాని నిన్నటి సంఘటనతో నా మనసు చెదిరిపోయింది" అన్నాడు కె. పి. రామ్ నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ.

నీలంసూట్ మౌనంగా పైప్ పీలుస్తూ నడవసాగేడు.

"నేను స్వయంశక్తితో నా భవిష్యత్తుని నిర్మించుకుంటూ ఔన్నత్య శిఖరాన్ని చేరుకున్నాను. ప్రతి చిన్న పనిని నాకు నేనే చూసుకుంటాను. కాని ఈ విషయంలో మీ హెల్ప్ కావాలి" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"నాతో వివరంగా చర్చించాలంటే పదండి. పార్క్‌కి వెడదాం" అన్నాడు నీలం సూట్ వ్యక్తి.

"వద్దు. నడుస్తూనే వివరిస్తాను" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"మీ యిష్టం. అలాగే కానీయండి" అన్నాడు నీలం సూట్ జేబు తడుముకుంటూ.

కె. పి. రామ్ మరో పొడుగాటి సిగార్ తీసి వెలిగించి మొదలుపెట్టేడు:

"ఈ రోడ్‌లో మత్స్యేంద్రా క్లినిక్ వుంది. దాని పేరు మీరు వినే వుంటారు. డాక్టర్ మత్స్యేంద్రసేన్ దానికి సోల్ ప్రొప్రయిటర్. పూర్వం కలకత్తాలో నేచురల్ థెరపీ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌ని నడిపేవాడు. ప్రకృతి చికిత్సలో అతన్ని మించిన వైద్యుడు లేడని ఆసియా అంతటా వ్యాపించింది.

పదేళ్ళుగా అతను ఈ ప్రదేశంలో ప్రాక్టీస్ కొనసాగిస్తున్నాడు. ఎడమచేతివైపు ఉన్న నాలుగు బిల్డింగ్స్‌ని పడగొట్టి పెద్ద పోలీక్లినిక్‌ని స్థాపించి, రకరకాల ఆధునిక యంత్రాల్ని తెప్పించి భారీ ఎత్తున ప్రాక్టీస్ మొదలెట్టేడు. రెండేండ్లలో అతని ప్రాక్టీస్ ఉచ్ఛదశకి చేరుకుని ధనవంతులందరూ అతన్ని ఫేమిలీ డాక్టర్‌గా చేసుకున్నారు. స్వతహాగా డాక్టర్ సేన్ చాలా మంచివాడు. అతనికి డబ్బు కాపీనం తప్పిస్తే మరే చెడు అలవాటూ లేదు."

కె. పి. రామ్ సిగార్ దమ్ములాగేందుకు ఆగి, ఊపిరితిత్తుల నిండా పొగపీల్చి వదిలేడు.

"ఔను. మనిషి చాలా ఉత్తముడు. కాని ఫారిన్ నుండి బంగారం స్మగుల్ చేసి, ఇతరదేశాలకి గంజాయి ఎగుమతి చేస్తాడని తెలుసు" అన్నాడు నీలం సూటు.

కె. పి. రామ్ అతని ముఖంలోకి తేరిపారచూసి తిరిగి మొదలెట్టేడు:

"అతడు స్మగ్లర్ అని నాకు తెలియదు. కాని ప్రఖ్యాత వైద్యుడని చెప్పడానికి ఎలాంటి సందేహంలేదు. ఆస్టియోపతీలో అందెవేసిన చెయ్యి. ఏ రోగాన్నయినా సరే అతడు ఆస్టియోపతీ ద్వారా నయం చేసేస్తాడు. ఆస్టియోపతీ ఒక చిత్రమయిన-ప్రక్రియ. అలోపతీ, హోమియోపతీ, నేచురోపతీలాగే ఇదికూడా పురాతనమయిన థెరపీ. కాని ఈ వైద్యానికి ఏవిధమయిన మెడిసన్స్ వాడరు. అందుకే రోగులు వందలకొద్ది అతని చుట్టూ మూగేవారు. మత్స్యేంద్రసేన్ వారి దగ్గరనుండి వేలకొద్దీ రాబట్టేవాడు."

నీలంసూట్ వ్యక్తి మధ్యలో కల్పించుకుని అన్నాడు:

"అక్యుపంక్చర్ లాగే ఆస్టియోపతీకి కూడా మందులు అనవసరం. నాడీ స్థానాల్లో సూదుల్ని గుచ్చి, వాటి స్పందనాల్ని మార్చే విధానం అక్యుపంక్చర్. ఆస్టియోపతీ సిద్ధాంతం ప్రకారం కొన్ని ఎముకలు కీళ్ళనుండి తొలగి ప్రక్కనున్న నరాల్ని, కండరాల్ని నెమ్మదిగా ఒత్తి బాధస్తాయి. దానిమూలంగా రకరకాల రోగాలు తలెత్తుతాయి. తిరిగి ఆ ఎముకల్ని యథాస్థానానికి తెచ్చినప్పుడు నరాల మీద ఒత్తిడి తగ్గి రోగం నయమవుతుంది."

కె. పి. రామ్ ఈ థియరీ విని ఆశ్చర్యపోయేడు.

"మీకు వైద్యంలోకూడా పరిజ్ఞాన ముందన్నమాట" అన్నాడు.

నీలంసూట్ నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

"మత్స్యేంద్రసేన్‌కి చెప్పుకోదగినంత ఘోర శత్రువు లెవరూ లేరు. అతని సంపాదన చూస్తే తోటి డాక్టర్లకే కంటగింపు. ధనికుడ్ని చూసి ద్వేషించడం లోకసహజం. కాని ఆ చిన్నకారణానికి అతన్ని హత్య చేసేందుకు ఎవరికీ ఆస్కారంలేదు" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

ఇద్దరూ మత్స్యేంద్రా క్లినిక్‌కి ఎదురుగా ఉన్నారు. రోడ్డుకి కుడిచేతివైపున అతని పాలీక్లినిక్ వుంది.

మత్స్యేంద్రసేన్ మరణించినందువలన అది సీల్ చేయ బడింది. అత్యంత ఆధునికమయిన పరికరాలతో, వందమందికి పైగా నర్సులతో కళకళలాడే క్లినిక్ శాశ్వతంగా మూత బడింది.

"అదే అతని క్లినిక్" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

నీలంసూట్ వ్యక్తి తలూపేడు.

"సోమవారంనాడు మత్స్యేంద్రసేన్ ఫామిలీ సర్కస్‌కి వెళ్లేరు. అతను తొమ్మిది గంటలకి డిస్పెన్సరీనుండి ఇంటికి వచ్చేడు. నౌకర్లు టేబుల్‌పైన డిన్నర్ ఏర్పాటుచేసి వెళ్ళి పోయేరు. సేన్ స్నానంచేసి బాత్‌రూమ్‌లోనుండి వస్తూం డగా మేడమీద అడుగుల చప్పుడయింది.

అతను టార్చి వెలిగించి చూసేడు. అంతే. రివ్వుమని బుల్లెట్ దూసుకునివచ్చి టార్చిని ఎగరగొట్టింది. మత్స్యేంద్ర సేన్ భయపడి పెరడులోకి పరుగెత్తేడు. ఈసారి హంతకుడు పిస్టల్ పేల్చలేదు.మత్స్యేంద్రసేన్ నూతిదగ్గరికి పరుగెత్తేడు.

నూతిగట్టువద్ద పాచిపట్టి ఉన్నందువలన జర్రున జారిపో యేడు. అతను లేచి నిలబడేలోగా వీపులో పదునయిన ఆయుధం దూరింది. రక్తం బట్టలమీద చిందకుండా హంత

కడు దూది పట్టుకున్నాడు. నూతిగట్టువద్ద రక్తంతో తడిసిన దూది కనిపించింది. మత్స్యేంద్రుని శవాన్ని పీక పట్టుకునినీటి లోకి విడిచి రక్తం పూర్తిగా కారిపోయిన తర్వాత గాలంతో గుచ్చి పైకిలాగి వ్రేలాడదీసేడు.”

పూర్తిచేసేడు కె. పి. రామ్.

“వెరి వెరీ సైంటిఫిక్. హంతకుడు హత్య క్లినికల్ గా చేసేడు” అన్నాడు నీలంసూట్ వ్యక్తి.

ఇద్దరూ మొదటి రోడ్డు దాటి రెండవ రోడ్ లోకి తిరిగేరు.

* * *

“అదే ఈ గాలం. క్రైమ్ బ్రాంచ్ వారి నడిగి తీసుకున్నాను” అన్నాడు రామ్.

“చాలా హారిబుల్. హంతకుడు చాలా నీట్ గా హత్య చేసేడు” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ రంజిత్.

“అవును. హత్య జరిగిన విధానం గమనిస్తే హంతకుడికి వైద్యపరిజ్ఞానం ఉందని తెలుస్తోంది. కత్తితో సరిగ్గా హృదయానికి, ఊపిరితిత్తులకి దిగువన పొడవడం, రక్తం చిందకుండా కాటన్ వుపయోగించడం, రక్తం పూర్తిగా కారేటట్టు నూతిలో దించడం, తిరిగి పదునయిన గాలంతో మెడలో గుచ్చి వ్రేలాడదీయడం అతని నైపుణ్యాన్ని వెల్లడి చేస్తున్నాయి” అన్నారు ప్రొఫెసర్ రామ్.

బట్లర్ వేడివేడి కాఫీ రెండు కప్పుల్లో తెచ్చి టేబుల్ మీదుంచేడు. మరో పెద్ద ప్లేట్ లో బ్రౌన్ గా వేచినటోస్ట్స్, వెన్న వున్నాయి.

రంజిత్ టోస్ట్ కి వెన్నరాచి రెండు తుంపులు కొరికి “నైస్” అన్నాడు కొద్ది కాఫీ సిప్ చేసి.

ఆదివారం అయినందువలన ఇన్ స్పెక్టర్ రంజిత్, కేసు

పూర్తయినందువలన ప్రొఫెసర్ వామ్ ఇద్దరూ హాలిడే మూడ్‌లో ఉన్నారు.

సీలింగ్ ఫాన్ గిరగిరా తిరుగుతూ చల్లని గాలి అందిస్తోంది.

రంజిత్ టిఫిన్ పూర్తిచేసి మూతి తుడుచుకుని "ఏమైనా ఆధారాలు దొరికేయా" అన్నాడు.

"హంతకుడ్ని పట్టివ్వడానికి ఒక్క ఆధారంకూడాలేదు. హత్య గావించిన బాకు నూతివద్ద కనిపించలేదు. గాలంమీద వుండవలసిన వేలిముద్రలు నీటిలో కరిగి మాయమయ్యేయి. ఇక గత్యంతరంలేక పోలీస్ డాగ్స్‌ని రెండింటిని తెప్పించి హత్యాప్రదేశాన్ని వాసన చూపించేము. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది" అన్నారు వామ్.

"మన డిపార్ట్‌మెంట్ కుక్కలు చాలా మంచివని పేరుంది?" అన్నాడు రంజిత్.

"అవును. మన డాగ్స్ చాలా ఉత్తమ జాతివి. కాని హంతకుడు హత్యగావించేముందు బట్టలకి స్పిరిట్ పూసుకుని వచ్చేడు. హత్య పూర్తికాగానే గార్డెన్‌లోకి నడిచిఫౌంటెన్ వద్ద బట్టల్ని విడిచి వాటికి నిప్పంటించేడు. ఫౌంటెన్‌లో దిగి శుభ్రంగా స్నానంచేసి చీకట్లోపడి మాయమయ్యేడు. కేవలం డ్రాయర్ మాత్రం అతడి ఒంటిమీద మిగిలింది. ఈవిధంగా కుక్కలు వాసన చూసేందుకు ఆస్కారం లభించలేదు.

"హంతకుడు చాలా తెలివైనవాడిలా వున్నాడు" రంజిత్ అన్నాడు.

"చాలా తెలివిగా హత్యగావించేడు. గత వారమంతా ఈ కేస్‌తోటే రాత్రింబగళ్ళు శ్రమించేను. సమయానికి నువుకూడా ఊరిలోలేవు" అన్నారు వామ్.

"ఫరవాలేదు. మీ నోటంట వింటాను. చెప్పండి" అన్నాడు రంజిత్.

3

మొదటి రోడ్ లాగే ఆ రోడ్డుకూడా నిర్మానుష్యంగా ఉంది.

నీలంసూట్ వ్యక్తి బూట్లచప్పుడు, కె.పి. రామ్ వాకింగ్ స్టిక్ చప్పుడూ లయబద్ధంగా వినిపిస్తున్నాయి.

కార్పొరేషన్ లైట్లు చీకటి అధికమవుతున్న కొద్దీ ధగ ధగాయమానంగా వెలుగుతున్నాయి.

"కూర్మారావు ఇల్లు ఈరోడ్ లో వుంది. అతను పేరు మోసిన ముత్యాల వర్తకుడు" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"అతన్ని చాలాసార్లు కలిసేను. ఒకసారి రంగూన్ హోల్ సేల్ వర్తకులు ఇతన్ని ముత్యాలు టోకుధరన పంపమంటే సగం ముత్యాలూ, సగం బార్లీగింజలూ కలిపి పంపేడు. వారు ఇదేమిటని అడిగితే సరుకు డిశ్పాచ్ చేసేంతవరకే నా పూచీ, అటుపైన ముత్యాలన్నీ బార్లీగింజలుగా మారిపోయినా తనకేమీ పట్టదు అని సుప్రీంకోర్టు వరకూ వెళ్ళిన వ్యక్తి కూర్మారావు" అన్నాడు నీలంసూట్.

"అయితే అతని సంగతి నాకంటె మీకే ఎక్కువగా తెలుసులా ఉంది" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"అతని చరిత్ర తర్వాత చెప్తాను. ముందు అతని గురించి ఏదో చెప్పబోయేరు. అదేమిటో చెప్తితే వింటాను" అన్నాడు నీలంసూట్.

కె. పి. రామ్ పీలుస్తున్న సిగార్ ఎప్పుడో ఆరిపోయింది. కొత్త సిగార్ తీసి నోట పెట్టుకున్నాడు.

నీలంసూట్ వ్యక్తి ఆరిపోయిన తన పైప్‌తోపాటు, అతని సిగార్‌ని కూడా వెలిగించేడు.

"థాంక్స్" అని దమ్ముపీల్చి పొగ వదులుతూ కె. పి. రామ్ తిరిగి కథనం సాగించేడు:

"కూర్మారావు తన జ్యూయలరీ అంతటినీ మేడమీది గదిలోనే ఉంచుతాడు. రాత్రిపూట అదేగదిలో ఓమూలపరుపు వేసుకుని నిదురపోతాడు.

ఆ గదికి బర్గ్లర్ అలారం అరేంజ్‌మెంట్ ఉంది. దొంగలు గది తలుపువద్దకు రాగానే అలారం గణగణమంటూ మ్రోగుతుంది. మ్రోగుతున్నపుడు పారిపోదామని చూసిన వ్యక్తికి మెట్లవద్ద షాక్ తగులుతుంది. ఇంతేకాక ఆ దొంగ ముఖాన్ని క్లియర్‌గా ఫోకస్ చేసేందుకు పది పదిహేను ఆర్క్‌లాంప్‌లు గప్పునంటూ వెలిగి అతని ఫోటో ఆటోమేటిక్‌గా తీయబడుతుంది.

కాని దీనంతటికి ముఖ్యమయిన లోపం ఒకటి ఉంది. కరెంట్ సప్లై లేకపోతే ఈ అరేంజ్‌మెంటు యావత్తూ వృధా అయిపోతుంది. కూర్మారావు ఆ గదిని మరింత పటిష్టం చేయడానికి ఈ మధ్యనే స్వంత డైనమోని ఏర్పాటుచేసి కరెంట్ లేని పక్షాన డైనమోద్వారా సప్లై ఉండేట్లు చేసుకున్నాడు.

మంగళవారంనాడు దురదృష్టవశాత్తు డైనమో పాడయిపోయింది. కూర్మారావు హుటాహుటిన ఫోన్ చేసి ఎలక్ట్రిషియన్‌ని పిలిపించేడు.

ఎలక్ట్రిషియన్ వచ్చిన కొద్ది నిముషాలకి కరెంట్ సప్లై కూడా పోయింది. కూర్మారావు ఎలక్ట్రిషియన్ని మేడమీదికి పిలిపించి అలారం పనిచేయడం లేదని చెప్పేడు. మిట్ట

మధ్యాహ్నం మేడపైన గదిలోకి వెలుతురు బాగా రాదు. అయినా ఎలక్ట్రిషియన్ నల్లని కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుని ఉన్నాడు.

కూర్మారావుకి అనుమానం వేసి అతడ్ని దగ్గరగా రమ్మన్నాడు. ఎలక్ట్రిషియన్ నవ్వుతూ దగ్గరికి వెళ్ళి కళ్ళద్దాలు తీసివేసేడు. కూర్మారావు ముఖం వెలవెలబోయింది. అతడి చేయి అప్రయత్నంగా టెలిఫోన్ మీదికి పోయింది.

ఎలక్ట్రిషియన్ చేయి బేగ్‌లోకి వెళ్ళి రక్కున బయటికి వచ్చింది. ఒకేఒక దెబ్బతో టెలిఫోన్ వైర్‌ని కట్ చెయ్యడం, రెండవపోటుతో కూర్మారావుని పొడవడం జరిగింది."

"ఎలక్ట్రిషియన్ని ఎవరూ గుర్తించలేదా?" అడిగేడు నీలంసూట్ వ్యక్తి.

"ఎవరూ శ్రద్ధగా గమనించలేదు. అతను భారీగా, పొడుగ్గా ఉన్నాడని అన్నారు" చెప్పేడు కె. పి. రామ్.

మాట్లాడుతూన్నంతసేపూ ఇద్దరూ నడుస్తూనే ఉన్నారు. ఆ రోడ్‌లోనే ఉంది కూర్మారావు ముత్యాల దుకాణం.

"అదే కూర్మారావు దుకాణం. దుకాణానికి కూడా అలారం అరేంజ్‌మెంట్ ఉంది" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"అలారం లేకముందు ఒకసారి దుకాణంలోకి వెళ్ళేను. అలా వెళ్ళడం రెండవసారి. ఒకసారి అనుపానులు తెలుసుకున్నాను. రాత్రి ప్రవేశించడంలో సుళువయింది" అన్నాడు నీలంసూట్.

కె. పి. రామ్ జేబురుమాలుతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు.

"కాని ఆరోజు విలువయిన ముత్యాలేం దుకాణంలో లేవు" అన్నాడు నీలంసూటు.

"రాత్రిపూట దుకాణాల్లోకి దూరడం గురించి మీవద్ద

ట్రెయినింగ్ తీసుకోవాలి" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"ష్యూర్. ఆ నీటిగొట్టంపట్టుకుని ఎక్కి బాల్కనీ మీదికి వెళ్ళాలి. ఆ తర్వాత—" నీలంసూట్ వ్యక్తి ఇంకా వివరించబోతూండగా కె. పి. రామ్ అతడి చేయినొక్కి—

"మీరు తొందరగా నడవండి. తాళాలు బద్దలుకొట్టడం గురించి తర్వాత తెలుసుకుంటాను. పోలీసుకి కనబడితే ఇద్దరినీ లాకప్‌లో పెడతారు" అన్నాడు కె. పి. రామ్ ముందుకి దారితీస్తూ.

నీలంసూట్ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అతన్ని అనుసరించేడు. ఇద్దరూ మూడోరోడ్డులోకి తిరిగేరు.

*　　*　　*

"రెండు రోజుల్లో రెండు హత్యలు. హారిబుల్! రెండింటిని నేను చూడలేకపోయేను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్.

"ఈ శూలపు మొనయే ఆ హత్యాయుధం. కాని దీని మీద వ్రేలి ముద్రలు లేవు" అన్నారు వామ్.

"అవును. ఎలక్ట్రిషియన్ రబ్బరు గ్లవ్స్ వేసుకుని ఉంటాడు."

"కరెక్ట్. ఎలక్ట్రిషియన్ వద్ద గ్లోవ్స్ ఉండడం చాలా సహజం. ఈ సారి కూడా హంతకుడు తెలివిగా ప్రవర్తించేడు" అన్నాడు వామ్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్ హత్యాయుధాన్ని తీసుకుని పరిశీలించేడు.

దానికింకా ఎండి పోయిన రక్తపు మరకలు ఉన్నాయి. పది కొండంగుళాల పొడవు, బెత్తెడు వెడల్పు ఉండి రెండు వైపులా పదును కల్గిన మొనదేలిన ఆయుధం అది. ప్లాస్టిక్‌తో

పోత పోసిన శూలం తాలూకు కడ్డీని మొదలంటా కోసి వేయగా మిగిలిన భాగం అది.

దానిని ఎక్కడో చూసినట్లనిపించింది రంజిత్‌కి.

“శూలపు మొనని చూసి మొత్తం శూలాన్ని ఊహించు. దానితో పాటు ధరించ వలసిన శిరస్త్రాణం, కవచాన్ని కూడా ఊహించు” అన్నారు వామ్.

రంజిత్ కళ్ళు మూసుకొని ఆయన చెప్పిన విధంగా మనో ఫలకం మీద ఊహించాడు.

“ఆఁ. ఆ కవచాన్ని ఒకసారి మ్యూజియమ్‌లో చూసేను. నాకు బాగా గుర్తు. ఆయుధాల గదికి చెరో వైపున సైనికుల బొమ్మలున్నాయి. వాటి చేతుల్లోని శూలం ఇది” అన్నాడు రంజిత్.

“రైట్. నాకూ అలాగే తోచింది. ఎంక్వయిరీ చేయగా నిజమని ఋజువయింది. కూర్మారావు ఎలక్ట్రిషియన్ కోసం ఫోన్ చేసినపుడు షిఫ్ట్ మీద నలుగురు మాత్రమే పని చేస్తున్నారు. నేను నలుగురి ఇళ్ళకి వెళ్ళి ప్రతి ఒక్కరిని ముఖాముఖీగా కలుసుకున్నాను. నాలుగో వ్యక్తి ఇల్లు మూసి ఉంది. లోనికి వెళ్ళి చేస్తే అతడు కాళ్ళూ, చేతులూ కట్టబడి మూల పడి ఉన్నాడు. మత్తుమందు వాసన చూపినందు వలన ఒంటిపైన స్పృహ లేదు.

అతడ్ని అంబులెన్స్‌లో పంపించి, చుట్టు ప్రక్కల సెర్చ్ చేసేను. ఒక నల్ల బాగ్‌లో కొన్ని కాగితాలు, కొంచెం చిల్లర, ఒక టికెట్ల కట్ట, ఇనుప వస్తువుల్ని కోసే చిన్న స్టీల్ రంపం దొరికేయి. ఆ టికెట్లు మ్యూజియమ్ గేట్ పాస్‌లు. నెల రోజుల టికెట్లు అవి. హంతకుడు నెల రోజులుగా ప్లాన్ వేసుకుని మ్యూజియమ్‌కి వెళ్ళి శూలం మొనని కోసి తెచ్చేడు.

ఆ తర్వాత మ్యూజియమ్ అధికారుల్నీ, గేట్ కీపర్స్‌ని కలిసి నెల రోజులుగా ఎవరయినా వచ్చేరా అని అడిగేను. నెల రోజులూ తాము పరీక్షగా చూడలేదని, కాని నాలు గైదు సార్లు ఒక నల్లసూటు వ్యక్తిని చూసేమని, అతడు ఆయుధాగారంలోని వస్తువుల చరిత్ర గురించి గంటల తరబడి నిలబడి వ్రాసుకునే వాడని తెలిసింది. బేగ్‌లో ఉన్న కాగితాలలో ఆయుధాల గురించి అక్కడక్కడ నోట్స్ ఉన్నాయి" అన్నారు వామ్.

"ఈ సారి కూడా హంతకుడు తెలివిని ప్రదర్శించేడు. బాకుని ఉపయోగిస్తే రసీదుని బట్టి ఆరా తీసేందుకి అవకాశం వుంది. కాని, మ్యూజియమ్‌కి వచ్చే వేలాది ప్రేక్షకుల్లో కలిసి పోయి అక్కడి వస్తువుతో హత్యగావించే దతడు" అన్నాడు రంజిత్.

"ఇంతే కాదు ఇంకా ఉంది ఈ కేసు" అన్నారు వామ్.

రంజిత్ మరి కొంచెం కాఫీ కప్పులో వంచుకుని త్రాగుతూ విన సాగేడు.

4

మూడవరోడ్డుకి ఇద్దరూ చేరేసరికి తొమ్మిదిన్నర అయింది. ఆ రోడ్డులో నటరాజ్ టాకీస్ ఉంది. మొదటి ఆట వదిలిన కారణం చేత ఆ రోడ్డంతా గృహాలకి వెళ్ళుతున్న ప్రేక్షకులతో క్రిక్కిరిసి ఉంది. రిక్షాలూ, టాక్సీలూ రివ్వు మంటూ దూసుకుని పోతున్నాయి. తాము చూసిన సినిమా కథని నెమరువేసుకుంటూ, తమకు నచ్చిన సన్నివేశాల్ని వర్ణించుతూ మెల్లగా నడుస్తున్నారు ప్రేక్షకులు.

నీలంసూటు వ్యక్తి, కె. పి. రామ్‌లు పేవ్‌మెంట్ మీద నడుస్తూ వీరిని గమనించ సాగేరు.

నీలం సూటు వ్యక్తి టైమ్ చూసి "మీరెవరినో కలియాలి కాబోలు" అన్నాడు.

కె. పి. రామ్ కూడా రేడియమ్ డయల్ వాచ్‌ని చూసుకుని తలాడించేడు.

నీలం సూట్ వ్యక్తి అందరూ నిష్క్రమించే వరకు ఆగి తిరిగి నడక సాగించేడు.

కె. పి. రామ్ అతన్ని అనుసరిస్తూ మూడవ సిగార్‌ని వెలిగించి కథనం సాగించేడు:

"ఆ సినిమా టాకీస్ పక్క యిల్లే వరహాలరావుది. అతడికి ఇద్దరు భార్యలు. గుంటూరులో డెబ్బయి ఎకరాల మాగాణి భూమిని తెగ నమ్మి ఇక్కడ వచ్చి స్థిరపడ్డాడు. పట్నంలో ఉన్న అన్ని కంపెనీల్లో నాలుగణాల భాగం వరహాలరావుకుంది. నాలుగు నైట్ క్లబ్స్‌లో అతనికి సగం లాభాలు చెందుతాయి.

ఈ మధ్యనే ఏదో కన్నడ చిత్రాన్ని సర్వహక్కులతో కొనేసి మైసూరులో 20 వారాలు ప్రదర్శించి చాలా ఆర్జించేడు. కొద్ది రోజుల్లో దాన్ని తెలుగులో నిర్మించే ఊహ మీద ఉన్నాడు. నెల రోజుల క్రితం మద్రాస్‌లోని రెండు స్టూడియోల్ని కాంట్రాక్ట్ చేసి తన పిక్చర్‌ని సాధ్యమైనంత వేగంగా నిర్మించి మార్కెట్‌లోకి వదలాలి అని మాట్లాడి వచ్చేడు.

రాయలసీమ, సీడెడ్, తెలంగాణాల్లోని ముఖ్యమైన డిస్ట్రిబ్యూటర్స్‌ని సంప్రదించి అంతా సిద్ధం చేసేడు. తన వద్ద లక్షలు మూలుగుతున్నా తన డబ్బు దమ్మిడి కూడా ఖర్చు పెట్టకుండా మొత్తం డబ్బుని డిస్ట్రిబ్యూటర్ దగ్గర్నుండి తక్కువ వడ్డీకి అప్పుగా తీసుకున్నాడు. ఇన్‌కం

టాక్స్ ఎగవేయడానికి ఇదో చక్కని మార్గం. ముందుగా నాలుగు చక్కని పాటల్ని రికార్డ్ చేయించి పబ్లిసిటీ కోసం మార్కెట్‌లో వెదజల్లేడు. ఇక కెమరా వర్క్ ఆరంభం కావాలి.

కాని అకస్మాత్తుగా విధి ఎదురు తిరిగింది.

వరహాలరావు బుధవారం నాటిరాత్రి తన బిజినెస్ పార్ట్‌నర్స్‌కి, మిత్రులకి సాయంత్రం ఏడుగంటలకి డిన్నర్ ఏర్పాటు చేసేడు. అందరూ శుభాకాంక్షలు తెలిపి డిన్నర్ టేబుల్ చుట్టూ చేరి ఫలహారాలు ఆరగించ సాగేరు. ఇంతలో మెడ్రాస్ నుండి స్టూడియోవారు ట్రంక్ కాల్ చేసేరు.

వరహాలరావు డిన్నర్ మధ్యనుండి ఎగిరి గంతువేసి ఫోన్ రిసీవ్ చేసుకోనడానికి మేడపైకి వెళ్ళేడు. మిత్రులు అతన్ని కంగ్రాచ్యులేట్ కూడా చేసేరు. అంత వెంటనే స్టూడియో నుండి రిప్లై వస్తుందని ఎవరూ ఊహించలేదు. అందరూ కబుర్లు చెప్తూ, కేరింతలతో అరగంట సేపు గడిపేసేరు. అప్పటికిగాని వరహాలరావు సంగతి వారికి జ్ఞాపకం రాలేదు. ట్రంక్ కాల్ అంత సేపు అవుతుందా అని అనుమానం వచ్చి ఒక మిత్రుడు పైకి వెళ్ళి చూసేడు.

వరహాలరావు శవం సోఫాలో పడివుంది. టెలిఫోన్ అతని చేతిలోనే ఉంది. అతన్ని తలపై కొట్టి స్పృహ పోగొట్టి తలమీదుగా ప్లాస్టిక్ సంచి తొడగబడివుంది. కంఠానికి బిగుసుకుని శ్వాస ఆడకుండా జిప్ కంఠంచుట్టూ బిగించి ఉంది."

ముగించేడు కె. పి. రామ్.

"ఈసారి హత్య మరోవిధంగా జరిగింది" అన్నాడు నీలంకోట్.

బహుశా, అతని పైప్ ఆరిపోయింది కాబోలు జేబు తడుముకున్నాడు. మరో జేబులోనుండి లైటర్ తీసి వెలిగించడానికి ప్రయత్నించేడు. రెండు మూడుసార్లు తంటాలు పడి వెలిగించేడు.

కె. పి. రామ్ ఏదో అనబోయేడు.

నీలంకోటు వ్యక్తి అతన్ని అమాంతం ఉక్కు కౌగిల్లో బిగించి చీకటిగా ఉన్న సందులోకి ఈడ్చేడు.

కె. పి. రామ్ నోటిలోనుండి ఎలాంటి శబ్దమూ వెలువడ లేదు. ముఖంమీద మాత్రం స్వేద బిందువులు ముత్యాల్లా పేరుకున్నాయి.

"నన్ను చంపకు" అన్నాడు గొంతు పెగుల్చుకుని.

"షటప్. నిన్ను చంపడానికి కాదు లాగింది. మనని ఎవరో వెంటాడుతున్నారు. పది నిముషాలుగా గమనిస్తున్నాను. పైప్ వెలిగిస్తున్నట్లు నటించి లైటర్ వెలుతురులో గమనించేను. రెండవ జేబులో రివాల్వర్ ఉందో లేదో ముందుగా తడిమి చూసుకున్నాను."

అన్నాడు నీలంసూట్ వ్యక్తి.

అతను చెప్పినట్లుగానే వారికి ఫర్లాంగు దూరంలో ఒక వ్యక్తి వారి వెంబడే వస్తున్నాడు. వీరు కనిపించక పోయేసరికి అతడు రివ్వున వెనుదిరిగి జంక్షన్ వైపుకి నడుచుకుంటూ వెళ్ళి కనుమరుగయ్యేడు.

మరో అయిదు నిముషాలు ఆగి తిరిగి ఇద్దరూ నడక మొదలు పెట్టేరు.

కొద్ది సేపటిలో వారు మూడవ రోడ్డుని అధిగమించి నాలుగవ రోడ్డుని ఆరోహించేరు.

• • •

ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్ కాఫీ కప్పుని బల్ల మీదుంచి, "ఓ మైగాడ్, మూడు రోజుల్లో మూడు హత్యలు. థాంక్ గాడ్. నేను లేక పోబట్టి నాకు బ్లాక్ మార్క్ రాలేదు" అని నిట్టూర్చేడు.

"ఈ ప్లాస్టిక్ బాగ్ యే వరహాలరావు హత్యకి కారణం. బాగ్ కి ఎక్కడా ఇసుమంత కూడా చిల్లు లేదు. గాలి రాక మరణించేడు. మనిషి ముఖం నీలంగా మారిపోయింది" అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

బట్లర్ వచ్చి ఖాళీ కప్పులు, ప్లేట్లు ట్రేలో ఉంచి తీసుకుని వెళ్ళిపోయేడు. రంజిత్ అతనిని పురమాయించి పాకెట్ సిగరెట్లు, అగ్గిపెట్టె తెప్పించుకున్నాడు.

ఆదివారం కదా హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకుందామని అతను, ప్రొఫెసర్ ఇంటికి వచ్చేడు. కాని హృదయ విదారక మయిన యీ మృత్యువుల్ని గురించి వినవలసి వచ్చింది.

"ఈ సారి ఏవైనా ఆధారాలు దొరికేయా" అడిగేడు రంజిత్.

ప్రొఫెసర్ అలవోకగా నవ్వేరు. అంటే మంచి ఆధారాలు ఆయన కంట పడ్డాయి అని అర్థం.

"ప్లాస్టిక్ బాగ్ మీద చక్కని ఫింగర్ ప్రింట్స్ దొరికేయి. అది కాక హతుడి జేబులో ఒక విజిటింగ్ కార్డ్ దొరికింది. దాని మీద అర్థచంద్రాకారంలో ఉన్న చిప్ప గొడ్డలి మాదిరి బొమ్మ ఉంది" అన్నారు.

రంజిత్ కార్డ్‌ని అందుకుని చూసేడు.

"ఒక ముఖ్య విషయ మేమిటంటే ఈ హత్యలని చేస్తున్న వ్యక్తి ధనం కోసం చేయడం లేదు" అన్నారు వామ్.

"అవును. అలాగే కనిపిస్తోంది. కూర్మారావు జ్యూయలరీని

అపహరించడానికి హంతకుడికి బోలెడు అవకాశం లభించింది'' అన్నాడు రంజిత్.

''ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఆధారంగా ముందుకి సాగవలసింది. అతిథుల్లో ఒకరు అతన్ని హత్యచేసి ఉండాలి'' అన్నాడు రంజిత్ తిరిగి.

''దాదాపు రెండు వందల మంది గెస్ట్స్ ఉన్నారు. అందరూ ఉన్నతమయిన పదవుల్లో ఉన్నవారు. అయినా సందేహిస్తూ వారి వేలి ముద్రలు తీసుకుని, ఈ ఫింగర్ ప్రింట్స్‌తో పోల్చి చూసేము. కాని అవి ఒకటి కావు'' అన్నారు వామ్.

''అయితే అతిథుల్లో హంతకుడు లేడు. ఈ సారి పోలీస్ కుక్కల్ని ఎందుకుపయోగించలేదు?'' అడిగేడు రంజిత్.

''ప్రయత్నించేము. కాని పోలీసులు వచ్చే లోగా వందలాది మంది హత్యా ప్రదేశంలో తిరిగేరు. అందరూ తిరిగిన తర్వాత కుక్కలు అనుమానితుడ్ని గుర్తించలేవు. అందరి శరీరపు వాసనలు మిళితం అయితే పోలీసు కుక్కలు పనికిరావు'' అన్నారు వామ్.

''డామిట్. హంతకుడు చాలా లక్కీ ఫెలో. అతడికి తెలివితేటలతో పాటు అదృష్టం కూడా తోడైంది'' అన్నాడు రంజిత్.

ప్రొఫెసర్ వామ్ గాలంని, కూలంని, ప్లాస్టిక్ సంచిని భద్రంగా బీరువాలో ఉంచి, తిరిగి కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

రంజిత్ సిగరెట్ పాకెట్ విప్పి, సిగరెట్ ముట్టించేడు.

5

''ఇందాక చాలా భయపడ్డాను'' అన్నాడు కె. పి. రామ్ మెడ తడుముకుంటూ.

నీలంకోటు వ్యక్తి నవ్వి సారీ అన్నాడు.

ఆ రోడ్డు కూడా నిర్మానుష్యంగా ఉంది. ఇది సరాసరి జంక్షన్ కి దారితీస్తుంది. అయిదవ రోడ్డుకి వెళ్ళాలంటే తిరిగి జంక్షన్ కి చేరుకుని వెళ్ళాలి.

పేవ్ మెంట్స్ మీద ఊరకుక్కలు, బిచ్చగాళ్ళు నిద్ర పోతున్నారు. రాత్రి పెరుగుతున్న కొద్దీ మంచు తెర సన్నని మేలి ముసుగులా కమ్ముకువస్తోంది.

"ఆ కనిపించేదే నరసింహమూర్తి ఇల్లు. బయటికి ఎంత సాదాగా అగుపిస్తుందో లోపల అంత ఆధునికంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. నరసింహమూర్తి పెద్ద బ్రోకరు. పెద్ద పెద్ద గవర్న మెంటు టెండర్లు సంపాదించి లక్షలాది ధనం ఆర్జించేడు.

ప్రస్తుతం నాలుగే నాలుగు హోటల్సు, రెండు నైట్ క్లబ్స్ లో షేర్స్ ఉన్నాయి. అతని చేతి క్రింద వంద మంది రౌడీ లున్నారు. ప్రతి సినీమా టాకీస్ వద్ద టికెట్లు బ్లాకులో అమ్మించి రోజుకి వెయ్యిదాకా ఆ విధంగా చిల్లర ఖర్చులకి ఆర్జిసాడు.

ప్రతి రేస్ల సీజన్ లో అరడజను మంది అసిస్టెంట్స్ ని బుక్కీలుగా నియమించి బెంగుళూరు, మెడ్రాస్, హైదరాబాదు రేసులకి పంపుతూంటాడు. ఈ విధంగా అతడు సంపాదించేదంతా పాపపు సొమ్మే.

ఇంత ఆర్జించినా పైసా కూడా తిని ఆనందించలేడు. ఏది తిన్నా అరగదు. డయాబిటిస్, డిస్పెప్సియా, కాన్స్టిపేషన్ వంటి రోగాలు కాక పైల్స్, హెర్నియా వంటి ఆపరేషన్ కావలసిన రోగాలున్నాయి.అహర్నిశలూ ట్రాంక్విలైజర్స్, విటమిన్ మాత్రలు, ఇన్సులిన్, టానిక్ లు మింగుతూనే ఉంటాడు.

ఇద్దరు కొడుకులూ దౌర్భాగ్యుల్లా తయారయ్యేరు.

అతడి అదృష్టమో అని హంతకుడు అతడ్ని అంతం చేసి పుణ్యం కట్టుకున్నాడు. ఇన్ని హత్యల్లో అతడు చేసిన మంచిపని అదొక్కటే.

గురువారంరాత్రి నరసింహమూర్తి నైట్ క్లబ్ లో కడుపు నిండా తాగేసి ఇంటికి వచ్చేడు. గుమ్మంలో అడుగు పెట్టుతూనే హంతకుడు మీదపడి గుండెల్లో గుచ్చి చీల్చి చంపేడు. ఆ సమయాన అందరూ అదమరచి నిద్రపోతున్నారు. నరసింహమూర్తి అరచిన అరుపులు వారి చెవులకి చేరేసరికి హంతకుడు మాయమయ్యేడు."

అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"పోలీసులకి ఆధారాలు దొరికేయా" అడిగేడు నీలంసూట్.

"ఏవో కొన్ని క్లూలు దొరికేయని చెప్పుకుంటూండగా విన్నాను" అన్నాడు కె. పి. రామ్ క్రొత్త చుట్ట తీసి వెలిగించి.

* * *

"ఏమిటా క్లూలు" అడిగాడు రంజిత్.

ప్రొఫెసర్ వామ్ హంతకుడు ఉపయోగించిన ఇనుపగోళ్ళు తీసి చూపించేడు. వాటికి కూడా రక్తం అంటి ఉంది.

అదికాక హంతకుడి విజిటింగ్ కార్డ్ ఇక్కడ కూడా లభించింది.

"ఈ హత్యలో హంతకుడి ప్లాను చూచాయగా అర్థమవుతుంది" అన్నారు వామ్.

రంజిత్ గోళ్లని చూచి ఆలోచించి అన్నాడు:

"చనిపోయిన వ్యక్తి పేరు నరసింహమూర్తి. హంతకుడు

అతడ్ని ఇనుప గోళ్ళతో చీల్చి చంపేడు. చాలా చక్కగా అమరింది."

వామ్ హత్యాయుధాన్ని, విజిటింగ్ కార్డ్‌ని పొడు గాటి కవర్లో ఉంచి సీల్ చేసి దాచేరు.

రంజిత్ ప్రొఫెసర్ దగ్గరికి ఉదయం పదిగంటలకి వచ్చేడు. అప్పుడే మధ్యాహ్నం మూడున్నరయింది. అతనికి తెలియకుండానే సమయం గడిచిపోయింది.

"ప్రొఫెసర్! నేను మధ్యాహ్నం టిఫిన్ తీసుకునే వేళ యింది. మధ్యాహ్నం భోజనంకూడా మరచిపోయి మీకబుర్లు వింటూ ఉండిపోయేను. ఏదైనా గట్టి టిఫిన్ తెప్పించండి" అన్నాడు.

వామ్ బెల్ నొక్కి బట్లర్‌ని పిలిచేరు.

కొద్ది నిముషాల్లో ట్రేనిండా తినుబండారాలు, రెండు గ్లాసులనిండా చక్కని రోజ్ మిల్క్ తీసుకుని వచ్చేడు బట్లర్.

"హంతకుడు హత్యాప్రదేశంలో వదిలిపెట్టిన కార్డ్‌లో అంతరార్థం తెలిస్తే అతడ్ని బంధించవచ్చు" అన్నాడు రంజిత్.

"ఇప్పుడా అవసరంలేదు. అయినా ఆ సమయం వచ్చి నప్పుడు విజిటింగ్ కార్డ్‌లోని రహస్యం చెపుతాను" అన్నారు వామ్.

"ఇంతవరకూ నలుగురు వేర్వేరు పద్ధతుల్లో హత్యగావించ బడ్డారు. నలుగురూ గొప్ప ధనవంతులు. కాని చివరి ఇద్దరి హత్యలలోమాత్రం కార్డులు లభించేయి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్ కేస్‌ని సమీక్షించి.

"బహుశా నలుగురి వద్దకూడా విజిటింగ్ కార్డ్‌లని వదిలి

ఉంటాడు. మొదటి హత్యలో శవం నూతిలో లభించింది. కాబట్టి కార్డ్ నూతిలో పడిపోయి ఉండాలి. కాబట్టి కార్డ్ గురించి ఏమీ తెలియక రెండవ హత్యలో దానికోసం వెతికే ప్రయత్నం చేయలేదు'' అన్నారు వామ్.

రంజిత్ చివాలున లేచి ఫోన్ దగ్గరికి వెళ్ళి, ''ఫోన్ చేసి కార్డ్ గురించి వెతకమంటాను'' అన్నాడు.

ప్రొఫెసర్ అతన్ని వారించి కూర్చోమని సౌంజ్ఞ చేసేరు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ తిరిగి కుర్చీలో కూర్చుని మిగిలివున్న కాస్త కాఫీని గొంతులో పోసుకుని ''చెప్పండి వింటాను'' అన్నాడు.

6

''ఇప్పుడు అయిదవ రోడ్డులోకి వెళుతున్నాం కనుక అయిదవ హత్య గురించి చెప్పాలి. క్రొత్త సిగార్ మీరు వెలిగించాలి'' అన్నాడు నీలంసూటు వ్యక్తి నవ్వుతూ.

కె. పి. రామ్ గంభీరంగా ఉండిపోయేడు.

నీలంసూటు వ్యక్తి లైటర్‌తో అతని చుట్టని వెలిగించి ఆ వెలుతురులో వెంటాడిన వ్యక్తికోసం ప్రక్క చూపులు చూసేడు. కాని కంటికి ఎవరూ కనిపించలేదు.

''ఈ హత్య అనుకోని విధంగా జరిగింది'' అన్నాడు కె. పి. రామ్.

''ఇప్పటి వరకూ అన్ని హత్యలూ అనుకోని విధంగా జరిగేయి'' అన్నాడు నీలంసూటు.

''అలా కాదు. ఈసారి ఎవరు మరణిస్తారో నాకో వ్యక్తి ముందుగానే చెప్పాడు. కాని నేను అతని హెచ్చరికని సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు'' అన్నాడు కె. పి. రామ్.

''అలాగా. అయితే త్వరగా చెప్పండి'' అన్నాడు నీలంసూటు వ్యక్తి.

“మీరు పి. వి. రావు పేరు వినే ఉంటారు” అడిగాడు కె. పి. రామ్.

“పి. వి. రావ్ అంటే సినిమా ఏక్టర్ రావ్‌యేనా. చాలా గొప్ప కేరక్టర్ ఏక్టర్ అని విన్నాను.”

“అవును. అతనే. ఈసారి అతను మరణిస్తాడని,అదీగాక శుక్రవారంనాడే హత్య జరిగి తీరుతుందని మా అకౌంటెంట్ నాతో వాదించేడు” అన్నాడు కె. పి. రామ్.

నీలంనూట్ వ్యక్తి రక్కున ఆగిపోయేడు.

“అతని కెలా తెలిసింది. అతని పేరేమిటి?” అడిగే డతను.

“మా అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామ. స్వతహాగా చాలా తెలివయినవాడు. ఇంతవరకు జరిగిన హత్యలు వరుసగా సోమ, మంగళ, బుధ, గురువారంనాడు జరిగేయి కాబట్టి ఈ రోజు శుక్రవారంకూడా హత్య జరుగుతుందని చెప్పేడు. ఇంతవరకు వరుసగా నాలుగురోడ్ల యందలి నివాసులు మరణించేరు. ఈసారి అయిదవ రోడ్‌లోని పి. వి. రావ్ చస్తాడని చెప్పేడు” అన్నాడు కె. పి. రామ్.

ఇద్దరూ ఇప్పుడు పి.వి.రావ్ ఇంటికి ఎదురుగా ఉన్నారు. రావ్ ఇల్లు అంధకారంలో మునిగివుంది.

నీలంసూట్ ఆ ఇంటిని పరికించి ముందుకి కదిలేడు.

కె. పి. రామ్‌కూడా కొన్ని క్షణాలు ఆగి ముందుకి నడిచేడు.

“ఈ వీధిలో పి.వి రావ్ కాక ఇంకా చాలామంది గొప్ప వాళ్లు ఉన్నారు. అతడే మరణిస్తాడని మీ అకౌంటెంట్‌కి ఎలా తెలిసింది. అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామకి జ్యోతిష్యంలో ప్రవేశముందా?” అడిగేడు నీలంనూట్.

"అశ్వత్థామకి పురాణం అంటే చాలా ఇష్టం. రోజూ సాయంత్రం మా ఇంటికి వచ్చి నాకు పురాణం చదివి వినిపిస్తాడు. కాని అతడికి జ్యోతిష్యంలో బొత్తిగా ప్రవేశం లేదు.

గురువారం సాయంత్రం రోజూలాగే వచ్చి కొంత పురాణ పఠనం చేసేడు. మాటల సందర్భంలో గడిచిన నాలుగు హత్యల గురించి తర్కించేము. అశ్వత్థామ కొంతసేపు ఏదో మనస్సులో గుణించుకొని ఈసారి పి. వి. రావ్ మరణిస్తాడని చెప్పేడు. నేను హాస్యానికలా అన్నాడు కాబోలు అని ఊరుకున్నాను.

శుక్రవారంనాడు పి. వి. రావ్ మెడ్రాసునుండి ఊళ్లోకి దిగిపడ్డాడు. ఏదో తమిళ చిత్రంలో గుర్రపుస్వారీ చేస్తూండగా గుర్రం ఆర్క్‌లాంప్‌లకి బెదిరి అతన్ని నేలమీదికి గిరాటు వేసింది.

ఆ దెబ్బకి పి. వి. రావ్ మోకాలు చిప్ప బాగా దెబ్బ తింది. ఇక రెండు నెలలు తిరిగి స్టూడియోముఖం చూడనని రావ్ ఇంటికి వచ్చేడు. ఆ గుర్రాన్ని కావాలని ఎవరో గిట్టనివారు బెదిరించేరని పుకారు బయలుదేరింది. ఏది ఎలా ఉన్నా శుక్రవారంనాడు రావ్ ఇంటిపట్టున ఉన్నాడు.

అతని కుటుంబం యావత్తూ ప్రొడ్యూసర్ కార్‌లో ఊటీ, కోయంబత్తూర్, కొడైకానాల్‌కి ట్రిప్ కొడుతూ ఉన్నారు. రావ్ మధ్యాహ్నం పడక వేసి సాయంత్రం ఎనిమిది గంటలకి లేచేడు.

అతను బెడ్ పైనుండి లేవగానే పైనుండి కుళ్ళిన గుడ్లు, టమాటాలు ముఖంమీద పడ్డాయి. అతని నటనానుభవంలో తొలిసారిగా మెడ్రాస్‌లో ఒకసారి అలాంటి సన్మానం జరిగింది. తిరిగి చచ్చేముందు జరిగింది.

అతడు తలెత్తి చూసేసరికి కాలయముడిలా నల్లనిదుస్తుల్లో దీర్ఘకాయుడొకడు కనిపించేడు. రావ్ ప్రాణాలు పైప్రాణాలు పైన ఉండిపోయేయి. ముఖం గుర్తు పట్టడానికి వీలులేకుండా దీర్ఘకాయుడు నల్లని పట్టీ కళ్ళకి కట్టుకున్నాడు. రెండు చిల్లుల నుండి కళ్లు తళతళలాడుతున్నాయి.

ఒకే ఒక తన్నుతో రావ్ నేలమీదికి దొర్లిపోయేడు. హంతకుడి కాళ్ళకి ఇనుపముళ్ళు తాపడం చేసిన పెద్దబూట్లు ఉన్నాయి. రావ్ గుండెలమీద ఎక్కి పచ్చడి పచ్చడిగా తొక్కి చంపేడు హంతకుడు."

ముగించేడు కె. పి. రామ్.

"అశ్వత్థామ చెప్పినట్లుగానే జరిగింది" అన్నాడు నీలం సూట్.

* * *

"ఈ సారి హత్యాప్రదేశం వద్ద విజిటింగ్ కార్డ్, హత్యాయుధంగా ఉపయోగించిన బూట్లు లభించేయి" అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

"ఈసారి పోలీస్ డాగ్స్‌ని ఉపయోగించి ఉండాల్సింది" అన్నాడు రంజిత్.

"లాభంలేకపోయింది. మొట్టమొదటిసారి లాగే జాగ్రత్త పడ్డాడు హంతకుడు" అన్నారు ప్రొఫెసర్.

"విజిటింగ్ కార్డ్ రహస్యాన్ని ఛేదించి ఈ హత్యలన్నిటికి గల కనెక్షన్ తెలుసుకుంటే హత్య చేసేందుకు గల మోటివ్ తెలుస్తుంది. అప్పుడు హంతకుడ్ని బంధించవచ్చు" అన్నాడు రంజిత్.

ప్రొఫెసర్ వామ్ కాఫీ సిప్ చేయసాగేరు.

"అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామకి జరుగబోయే హత్యగురించి

ముందుగానే ఎలా తెలిసింది? అతడు పోలీసులకి తెలియజేసి ఉండాల్సింది'' అన్నాడు రంజిత్.

''అప్పుడు ముందుగా అరెస్ట్ చేసేది అశ్వత్థామనే. పి.వి. రావ్ హత్య చెయ్యబడతాడని అతనికి ఎలా తెలుసు అని ఎంక్వయిరీ జరుపుతారు. ప్రథమ అనుమానితుడు అశ్వత్థామ అవుతాడు'' అన్నారు రామ్.

ఇన్స్పెక్టర్ ఆలోచించేడు. ఈ హేతువాదం సమంజసంగా తోచి తలూపేడు.

''అశ్వత్థామని తర్వాతయినా కస్టడీలోకి తీసుకుని ఉండాల్సింది'' అన్నాడు రంజిత్.

''వీలుకాలేదు'' అన్నారు ప్రొఫెసర్.

7

''అశ్వత్థామని పోలీసులకి పట్టివ్వాలిసింది'' అన్నాడు నీలం సూటు.

''నాకు ఆ పని చేయడానికి మనస్కరించలేదు'' అన్నాడు కె. పి. రామ్.

వారిప్పుడు ఆరవ క్రాస్ రోడ్‌లో నడుస్తున్నారు.

దూరంగా టవర్ క్లాక్ టంగ్ టంగ్ మంటూ పన్నెండు గంటలు కొట్టింది. ఇక కొద్ది సేపటిలో రెండవ ఆటకూడా వదిలేస్తారు. రిక్షావాళ్ళు సినిమా టాకీస్ వైపు తొక్కుతూ ఎదురయ్యేరు.

ఒకరిద్దరు రిక్షావాళ్ళు కాలినడకన వస్తున్న వీరిని చూసి ఎక్కమని అడిగేరు. కాని వీరిద్దరూ తమ ధోరణిలో నడుస్తూ మాట్లాడుకోసాగేరు.

''ఈరోజు శనివారం. హంతకుడి లెక్కలో ఆరవరోజు. ఈరోజు సాయంత్రంకూడా యథాప్రకారం అశ్వత్థామ

మాయింటికి వచ్చేడు. అతని ధ్యాస అంతా జరిగిన హత్యల మీదనే ఉండడంచేత పురాణ పఠనం సాఫీగా జరగలేదు. నే నతడ్ని మాటల్లోకి దించుదామని పి. వి. రావ్ హత్య గురించి కదిలేను. అప్ప డత దేమన్నాడో తెలుసా?" అడిగేడు కె. పి. రామ్.

నీలంసూట్ ప్రశ్నార్థకంగా చూసేడు.

"ఈ సారి హంతకుడు నన్ను చంపవచ్చునని చెప్పేడు అశ్వత్థామ" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"కాని మీరింకా బ్రతికే ఉన్నారు. అప్పుడే శనివారం దాటి, ఆదివారం కొద్దిసేపటిలో రాబోతోంది" అన్నాడు నీలంసూటు.

"అవును నేను బ్రతికే ఉన్నాను. కాని అశ్వత్థామయే మరణించేడు" అన్నాడు కె. పి. రామ్ కొద్దిగా విచారంగా.

నీలంసూట్ వ్యక్తి బాణం దెబ్బతిన్న పక్షిలా ఎగిరి పడ్డాడు. అతనిలో క్రోధం ఉవ్వెత్తున లేచింది.

"ఇన్ని హత్యలు జరిగినా నాకు ఏమీ అనిపించలేదు. కాని ఎప్పుడయితే నా అకౌంటెంటు హత్యగావించ బడ్డాడో ఇక ఆగలేకపోయేను. మీ సహాయం అర్థించేను. మనిద్దరం కలిసి హంతకుడ్ని రాత్రికి రాత్రే అంతం చేద్దాం" అన్నాడు కె. పి రామ్. అతడి పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

"అలాగే చేద్దాం. అందుకు ఈ రోజు రాత్రి చాలా అనుకూలంగా ఉంది" అన్నాడు నీలంసూట్.

అతను చెప్పినట్లుగానే గాఢాంధకారం అంతకంతకూ అలుముకుంటూ ఉంది. ఆ రోడ్డులో దీపాలు గుడ్డిగా వెలుగుతూఏ క్షణాన్నయినా ఆరిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. దట్టంగా పేరుకున్న మంచుతెర ఉన్ని కంబళిలా ఆవరించింది.

"ఈరోజు మంచు బాగా కురుస్తోంది" అన్నాడు నీలం సూటు వ్యక్తి.

"ఈ మంచు తెర చాటునే హంతకుడు అశ్వత్థామని చంపి మాయమయ్యేడు. వెంటనే పురాణం ముగించి అశ్వత్థామ బయటపడ్డాడు. ఆ ప్రక్క రోడ్ నుండి ఈ రోడ్ లోకి వచ్చేడు. ఈ రోడ్ లో దీపాలు కాంతిహీనంగా ఉంటాయి. అదీకాక సాయంత్రం ఎనిమి దయితేనేగాని మునిసిపాలిటీ వారు వెలిగించరు.

అతడు తలవంచుకుని రావ్ హత్య గురించి ఆలోచిస్తూ నడవసాగేడు. చీకటిదారి కావడంచేత ఎవరూ లేరు. సినిమా ఆట మొదలయి పోవడంచేత టాకీసుకి వెళ్ళే జనం కూడా లేరు.

హఠాత్తుగా అశ్వత్థామపైకి హంతకుడు విరుచుకు పడ్డాడు. ఏళ్ళుపైబడ్డ ముసలివాడు అశ్వత్థామ. డేగ చేతిలో చిక్కిన పిచ్చుకలా వణికిపోసాగేడు. హంతకుడు అశ్వత్థామ మెడలోని జందెంలాగి దానితోనే పీకచుట్టూ బిగించి లాగేడు.

చూస్తూండగానే అశ్వత్థామ నాలుక వెళ్ళుకు వచ్చింది. హంతకుడు చల్లగా జారుకుని కనుమరుగయ్యేడు.

నా మనస్సు ఎందుకో కీడుని శంకించింది. అశ్వత్థామ చేసిన హెచ్చరిక మనసులో మెదిలింది. నన్ను రక్షించబోయి అతను చిక్కుల్లో పడతాడనిపించి కొద్దిసేపటి తర్వాత అశ్వత్థామ వెళ్ళిన తోవంటే ఇలా వచ్చేను. అతని శవం పేవ్ మెంట్ మీద కనిపించింది" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

నీలంసూట్ వ్యక్తి ధ్యాస ఎటో ఉంది. అతడు మరో

సారి జేబు తడుముకుని లైటర్ వెలిగించి ఆర్పివేశాడు. వెంటాడుతున్న వ్యక్తి కంటికి కనిపించలేదు.

అప్పటికే వారిద్దరూ ఆరవరోడ్డు దాటి ఏడవ రోడ్డుని ప్రవేశించేరు.

కె. పి. రామ్ కాలుస్తున్న సిగార్ ఎప్పుడో ఆరిపో యింది. అతడు రెండుమూడుసార్లు ప్రయత్నించి విసుగుతో సిగార్‌ని నేలకికొట్టి క్రొత్త సిగార్ తీసి వెలిగించేడు.

"కొద్ది గంటల్లో తెల్లవారుతుంది" అన్నాడు కె. పి. రామ్.

"అశ్వత్థామ శవం వద్ద శాంతకుడి విజిటింగ్ కార్డు దొరి కిందా?" అడిగేడు నీలంసూట్ వ్యక్తి.

"ఆఁ. దొరికింది" అంటూ కె. పి. రామ్ కోటు జేబులో నుండి రెండు కార్డుల్ని పైకి తీసేడు.

నీలంసూట్ వ్యక్తి కళ్లు ఎర్రజీరల్ని దాల్చేయి.

"ఆ రెండవ కార్డు బహుశా మీ శవం పైన ఉండేది" అన్నాడు.

కె. పి. రామ్ ముఖం వివర్ణమయింది.

మరుక్షణం అతని ఇనుప హస్తాలు కె. పి. రామ్ మెడ చుట్టూ బిగుసుకున్నాయి. చూస్తూండగానే కె. పి. రామ్ ముఖం నీలంగా మారింది. అతని చేతిలోని వాకింగ్ స్టిక్ విరిగింది.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత అతను కూడా నేల కూలేడు.

వెనుక అడుగుల చప్పుడయేసరికి చటుక్కున తిరిగేడు నీలం సూటు వ్యక్తి. అంతకు ముందు వెంటాడిన వ్యక్తి అతను.

అతని చేతిలోని రివాల్వర్ నీలం సూట్ వ్యక్తికి గురి పెట్టి ఉంది.

"ఆదివారం వచ్చింది. ఏడవ వ్యక్తి కూడా మరణించేడు" అన్నాడు నీలంసూట్ వ్యక్తి.

వెంటాడిన వ్యక్తి చేతిలోని రివాల్వర్ క్రిందికి దిగింది. అతను నీలంసూట్ వ్యక్తితో కలిసి జంక్షన్‌కి నడిచేడు.

8

"కథ ముగిసింది" అన్నారు వామ్.

"ఇప్పటికి ఏడు హత్యలు జరిగేయి. ఏడు రోడ్ల వద్ద ఏడు రోజుల్లో వారు మరణించేరు. వారి శవాలవద్ద ఏడు విజిటింగ్ కార్డులు దొరికేయి" సమీక్షించేడు రంజిత్.

"కాని అయిదు కార్డులు, అయిదు ఆయుధాలు మాత్రమే పోలీసులకి దొరికేయి" అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

"హంతకుడ్ని బంధించాలంటే ఈ హత్యలకి గల కనెక్షన్, లేదా విజిటింగ్ కార్డ్ గుర్తుకి గల అర్థం కనుక్కోవాలి" అన్నాడు రంజిత్.

మళ్ళా అతడే అన్నాడు. "ఇదేదో 'జాక్ ది రిప్పర్' కేసులా ఉంది. వంద ఏండ్ల క్రితం లండన్‌లో పది వారాల పాటు వారాని కొక స్త్రీ చొప్పున హంతకుడు చంపే వాడు. అతనిది సైకలాజికల్ కేసు."

ప్రొఫెసర్ తలాడించేరు.

"ఇది కూడా ఒక సైకో కేసు లాంటిదే. కాని సైకో కేసుల్లో హంతకులు మనోకల్లోలం వలన కొన్ని పిచ్చి పన్లు, అఘాయిత్యాలు చేస్తారు. ఆ హత్యలకి ఒక ప్లాన్ అంటూ ఉండనవసరం లేదు. కాని మామూలు సమయంలో వారు చాలా తెలివిగా మెసులు కుంటారు. అందుకే వారిని బంధించడం కష్టం" అన్నారు వామ్.

"ప్రొఫెసర్! ఈ హంతకుడు చాలా ప్లాన్ వేసుకొని

అందర్నీ చంపేడు. నెల రోజులు మ్యూజియంకి వెళ్ళి శూలాన్ని సంపాదించేడు. అతను వాడిన అయిదు ఆయుధాలు చాలా జాగ్రత్తగా సంపాదించినవే. కాని ఆరవ హత్య–?"

అంటూ ఆగేడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్.

"కమాన్. నీ అనుమానం ఏమిటో చెప్పు" ప్రోత్సహించేరు ప్రొఫెసర్ వామ్.

"అశ్వత్థామ హత్య జంధ్యంతో జరిగింది. పురాణం చదివి వస్తూండగా అశ్వత్థామ మరణించేడు. పి.వి. రావు మరణాన్ని గురించి అతడికి ముందుగా తెలిసింది. కె. పి. రామ్ కూడా చనిపోతాడని ముందుగా చెప్పేడు. కాని తనే ముందుగా మరణించేడు. అతని హత్య జంధ్యంతో—" అంటూ ఆగేడు రంజిత్.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నావు" అడిగేరు ప్రొఫెసర్ వామ్.

"ఏమీ లేదు. అశ్వత్థామ హత్య చిత్రంగా కనిపిస్తోంది. చిన్నప్పుడు నేను భారతం చదివేను. అందులో అశ్వత్థామ తన శత్రువైన ధృష్టద్యుమ్నుడ్ని జంధ్యంతో పీక నులిమి చంపేడని ఉంది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రంజిత్.

"రైట్. పురాణ పఠనం చేసి వస్తున్న అశ్వత్థామ సరిగ్గా అలాగే హత్య చేయబడ్డాడు. ఆ రోజు పురాణంలో అతడు చదివిన ఘట్టం ధృష్టద్యుమ్న వధ" అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

రంజిత్ కుర్చీలో నుండి లేచి ఎగిరి గంతు వేసి నిలబడ్డాడు. గబాలున కప్పులో వేడి కాఫీ వంచుకొని ఒకేసారిగా అంతా గొంతులో పోసుకున్నాడు.

"ఇప్పుడు నాకు హత్యల్లోని రహస్యం అర్థమయింది" అన్నాడు.

ప్రొఫెసర్ వామ్ ప్రోత్సాహకరంగా అతని భుజం తట్టేరు.

"చనిపోయిన వ్యక్తుల పేర్లు మత్స్యేంద్ర సేన్, కూర్మా రావు, వరహాలరావు, నరసింహమూర్తి, పి. వి. రావు. మధ్యలో అశ్వద్ధామ, చివర కె. పి. రామ్" అన్నాడు రంజిత్.

"అశ్వద్ధామ మినహా మొదటి అయిదుగురివి విష్ణుమూర్తి అవతారాల పేర్లు. అశ్వద్ధామ గత నెల రోజులుగా విష్ణు పురాణం చదివి వినిపిస్తున్నాడు" అన్నారు వామ్.

"అదెలాగ. నాలుగు మాత్రమే అవతారాల పేర్లు. పి. వి. రావు పూర్తి పేరు ఏమిటి" అడిగేడు రంజిత్.

"పి. వామనరావు. అతనితో కలసి మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నరసింహ, వామన అవతారాలు అవుతావు" అన్నారు వామ్.

"నాకు మొదటి నాలుగు మాత్రమే తెలుసు. అశ్వద్ధామకి కూడా అదే ఐడియా తట్టి అయిదవ హత్య పి. వి. రావ్‌ది అవుతుంది అని చెప్పివుంటాడు. కాని ఆ తర్వాత కె. పి. రామ్ మరణిస్తాడని ఎలా చెప్పేడు" అడిగేడు రంజిత్.

"వామన అవతారం తర్వాతది పరశురామ అవతారం. కె. పి. రామ్ పూర్తి పేరు– కె. పరశురామ్" అన్నారు వామ్.

"ఎస్. కాని మధ్యలో అశ్వద్ధామ హత్య జరిగింది. పురాణంలో అతను చదివి వినిపించిన విధంగా అతని హత్య జరిగింది. ఎవరో ఆ ఘట్టాన్ని చదువుతూండగా విన్నారు" అన్నాడు రంజిత్.

"కరెక్ట్. ముందు జరిగిన హత్యల విధానం కూడా అయా

విధంగా జరిగింది. హత్యా విధానం, హతుల పేర్లు రెండింటిని కలిపి చూస్తే కనెక్షన్ అర్థమవుతుంది. మత్స్యేంద్రా క్లినిక్ అధిపతి మత్స్యేంద్రసేన్‌ని చేపని చంపినట్లు గాలంతో చంపేడు. జ్యూయలర్ కుర్మారావుని వెల్లకిలా ఉంచి శూలంతో చంపేడు హంతకుడు. ప్రొడ్యూసర్ వరహాలరావుని పందిని చంపినట్టు సంచిలో నొక్కి చంపేడు. నరసింహమూర్తిని యినుపగోళ్ళతో చీల్చిచంపాడు. ఏకర్రు వామనరావుని పాదంతో అణిచి చంపేడు. అక్కడికి అయిదు అవతారాల పేర్లు పూర్తయాయి" అన్నారు వామ్.

"ఆరవ అవతారం – ఏడవ హత్య – కె. పరశురామ్‌ది. ఇతనికి వారితో ఏం సంబంధం" అడిగాడు రంజిత్.

"ఆ సంబంధం అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామకి తెలిసే ఉండి ఉండాలి. కాబట్టి అతడు కె. పి. రామ్‌ని ముందుగానే హెచ్చరించ గలిగేడు" అన్నారు వామ్.

"వీరందరూ ప్రఖ్యాతి గాంచిన ధనవంతులు. మత్స్యేంద్ర సేన్ ఫారిన్ నుండి బంగారం స్మగుల్ చేసేవాడు. కుర్మారావు ముత్యాలక రకం చేస్తాడు.వరహాలరావుకి కూడా అన్ని కంపెనీలలో షేర్లున్నాయి. నరసింహమూర్తి పేరుమోసిన బ్రోకరు, నైట్ క్లబ్స్‌లో,యితర కంపెనీల్లో షేర్లున్నాయి. బహుశ వీరికి కె. పి. రామ్ కంపెనీలో పార్ట్‌నర్ షిప్ ఉండిఉండాలి. అదొక్కటే వారికి అతనితోగల సంబంధం. ఆ విషయం అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామకి తెలుసు" అన్నాడు రంజిత్.

"కరెక్ట్. కె.పి. రామ్ డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్‌కి ఏడుగురు వ్యక్తులు డైరెక్టర్స్‌గా ఉన్నారు. ప్రథముడు కె. పి. రామ్. మిగిలినవారు మత్స్యేంద్రసేన్, కూర్మారావు, వరహాలరావు, నరసింహమూర్తి, పి. వి. రావు, అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామ.

అందరూ వరుసగా మరణించేరు" అన్నాడు వామ్.

"చివర్లో నీలంసూటు వ్యక్తి, అతన్ని వెంటాడిన వ్యక్తి ఏమయ్యేరు" అన్నాడు రంజిత్.

ప్రొఫెసర్ ఊరుకున్నారు.

"హంతకుడెవరో తెలుసుకోవాలంటే, పురాణం చదవగా విన్న వ్యక్తులెవరో తెలుసుకోవాలి. ఆ వ్యక్తుల్లో ఒకరు తాము విన్న ఘట్టాల్ని ఉపయోగించి హత్యల్ని చేసేరు. చిట్టచివరికి అశ్వత్థామ హత్య వరకు పురాణంలో వర్ణనల ప్రకారం చేసేడు హంతకుడు. తేడా ఏమిటంటే ఆయా అవతార పురుషులు శత్రువుల్ని ఆ విధంగా చంపేరు. ఈ కేస్‌లో శత్రువు ఆయా అవతారాల పేర్లు గలవార్ని చంపేడు" అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

"ఇంతకీ ఆ నీలంసూట్ వ్యక్తిని, అతన్ని వెంటాడిన వ్యక్తిని పట్టి బంధించాలి. చివరి సారిగా కె. పి. రామ్‌ని షీకపిసికి చంపింది నీలంసూట్ వ్యక్తి. ఆ హత్య లన్నిటిలో అతని హస్తం ఉండివుంటుంది" అన్నాడు రంజిత్.

"ఈ హత్యలన్నిటిని 'జాక్ ది రిప్పర్' వంటి సైకొలాజికల్ మేనియా చేసేడు. స్కాట్‌లాండ్ యార్డ్ పోలీసులు అతడ్ని బంధించడానికి తీవ్రకృషి చేసి సైంటిఫిక్ విధానాల్ని అవలంబించేరు. అందులో ఒక విధానం రెటీనా ఫోటో పద్ధతి. హతుడు ఆఖరి సారి చూసిన దృశ్యం అతని రెటీనా (అంటే దృశ్యఫలకం) మీద ముద్రవేసుకుని ఉంటుందనే సిద్ధాంతంమీద చాలామంది హతుల్ని ఆపరేట్ చేసి వారి రెటీనాల్ని ఎనలైజ్ చేసేరు. కాని ఫలితం లేకపోయింది. ఈ విధానాన్ని మన క్రైం బ్రాంచ్‌లో మెరుగుపరిచి ప్రవేశపెట్టేను. ఫోన్ చేసి కె. పి. రామ్ రెటీనా మీద

పడిన నీలం సూట్ వ్యక్తి ఎవరయినదీ కనుక్కో" అన్నారు వామ్.

రంజిత్ ఫోన్ రింగవ్ చేసి, రిప్లై కోసం ఎదురు చూడసాగేరు.

"హంతకుడిది చాలా పదునయిన స్క్రీమింగ్ హెడ్. అతడు విష్ణుపురాణం ఆసాంతం విని ఆ యా పేర్లుగల వారిని రకరకాలుగా సంహరించేడు. అయిదుగురిన్ని చంపేసేసరికి ఆరవ చావు పరశురాముడిది అవుతుందని అశ్వత్థామ కె. పి. రామ్‌ని హెచ్చరించేడు. హంతకుడు తన గుట్టు బయట పడుతుందనే భయంతో ముందు అశ్వత్థామని చంపేడు" అన్నారు వామ్.

"ఆఖరి చావు కె. పి. రామ్‌ది కానే అయింది. కాని అతడి జేబులో రెండు విజిటింగ్ కార్డులు ఎలా వచ్చేయి. ఒకటి అశ్వత్థామ శవంమీద దొరికింది. మరొకటి పరశురామ్ చావకముందే అతనికి చేరింది. ఇంతకీ విజిటింగ్ కార్డ్ రహస్యం ఏమిటి?" అడిగాడు రంజిత్.

"అశ్వత్థామ పురాణం చదువుతుండగా విన్న వ్యక్తులెవరు?" అడిగేరు వామ్.

"కేవలం ఇద్దరు" అన్నాడు రంజిత్.

"వారెవరు?" అడిగారు వామ్.

"ఒకరు కె. పి. రామ్. మరొకరు అకౌంటెంట్ అశ్వత్థామ."

"ముందుగా చనిపోయినది అశ్వత్థామ. పోగా మిగిలిన వ్యక్తి?"

"కె. పి. రామ్" అన్నాడు రంజిత్.

"కరెక్ట్. విజిటింగ్ కార్డులోని బొమ్మ గండ్రగొడ్డలి ముందు

భాగం. అది పరశురాముని ఆయుధం. తన పార్టనర్స్‌ని ఒకరొకరిగా తొలగించిన హంతకుడు కె. పి. రామ్'' అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

రంజిత్ ఈ జవాబుతో దిగ్భ్రమ చెందేడు.

ఇంతలో గణగణ మంటూ ఫోన్ మ్రోగింది.

అవతలి నుండి వచ్చిన రిప్లై విని మరింత ఆశ్చర్య పోయేడు రంజిత్.

''ఆ నీలంనూట్ వ్యక్తి......?'' అంటూ నిశ్చేష్టు డయ్యేడు.

''నేనే. నేను అనుమానించేనని తెలియగానే కె. పి. రామ్ విషపు మాత్రని మింగబోయేడు. విషం గొంతు దిగ కుండా పట్టుకోడానికి ప్రయత్నించేను. కాని లాభం లేక పోయింది. ఆ వెంటాడిన వ్యక్తి నేను నియమించిన బెస్ట్ సి. ఐ. డి'' అన్నారు ప్రొఫెసర్ వామ్.

—: ఐపోయింది :—